

Bergatroll.

Bergatroll har då inte funnits i min tid, men förr i världen hade de för sig att det fanns. De kunde göra både gott och ont. En gång var det en karl, som skulle rida till kyrkan en juldagsmorgon och då råkade han ut för troll. Men nu var det så, att han skänkt sina vantar till en liten trollunge, som han hade mött en gång, och som han red, hörde han en röst:

"Vanta, vanta mina! Rid på åkern den korsädre så frir du dej!"

Det gjorde han, och där hade trollen ingen makt med honom.

Bergatroll.

Smil.
Sunnestöad
Anzelskild o:m
1932

-2-

3866

Uppr. Olof Lewander
M. Larsson

Per. Karl Johan Andersson
Ratarysk
f. 1861 i Anzelskild

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ej mala Thomasmässonatt.

Thomasmässonatt fick kvarnen inte vara i gång för då rök tygen sönder. Det var egentligen för näckens skull, för då skulle han vara i rörelse uppför strömmarna, och kom han in i kvarnen, bröt han snart sönder den.

ACC. NR. 5800

*Stilleståndet
helt. Långsöm*

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *helt. Långsöm*

Härad: *Sunnarbo* Adress:

Socken: *Angered* Berättat av *W. A. Andersson*

Uppteckningsår: *1932* Född år *1861* i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör Påsk och påkseder.

Under dymmelveckan fick det varken huggas eller täljas, ty om kreaturen gick däröver blev de halta. Inte heller fick spinnerocken gå. På blåa måndag och vita tisdag var det inte så strängt, men de övriga dagarna, dymmelonsdag, skära torsdag, långa fredag och påskalördag, fick ingenting röra sig eller gå runt. Vita tisdag var stenkakedan. På skära torsdag reste påskakäringarna iväg, och då skulle det skjutas efter dem. Käringarna tog vägen opp genom pipan och hade grissla, raka och ugnskvast med sej. De brukade kärna i skorstenen för att få bra med smör under året, eller också reste de till en rinnande bäck och kärnade där. Då brukade de skrika:

"Så långt som detta rop höres, hör sanket mej till!"

På sanket

Ja, det är inte så många år sen de berättade om en käring här i närheten, att hon hade stått oppe på taket och kärnat i skorstenen. Vid påsken brukade de vidare rita kors över dörrar och fönster och var det kunde passa för att fri sej från otyg. Ingen var värre i det avseendet än en gammal ^{gubbe} i Urshult i Södra Unnaryd vid namn Johannes. Han ritade ett slags femuddakors och det har jag själv sett honom göra. Det där femuddakorset användes för resten också som bomärke på redskap och dylikt. På lördagen kom påskakäringarna tillbaka, och då sköts det ännu värre.